(205) "कुट छेदने" (X-चुरादिः-1699. सक. सेट्. आत्म.)

आकुस्मीयः। '—अवक्षेपणे' इति केचित्। [अ]

कोटकः-टिका,	चुकोटयिषकः-षिका[1];
कोटयिता-त्री,	चुकोटयिषिता-त्री;
[2]कोटयमानः,	चुकोटयिषमाणः,
कोटयिष्यमाणः,	चुकोटयिषिष्यमाणः;
कोट्-कोटौ-कोटः;	—
कोटितः-तम्,	चुकोटयिषितः-तवान्;
कोटः,	चुकोटयिषुः;
कोटयितव्यम्,	चुकोटयिषितव्यम्;
[3]कोटनीयम्,	चुकोटयिषणीयम्;
कोट्यम्,	चुकोटयिष्यम्;
ईषत्कोटः-दुष्कोटः-सुकोटः;	—
कोट्यमानः,	चुकोटयिष्यमाणः;
कोटः,	चुकोटयिषः;
कोटयितुम्,	चुकोटयिषितुम्;
कोटना,	चुकोटयिषा;
कोटनम्,	चुकोटयिषणम्;
कोटयित्वा,	चुकोटयिषित्वा;
प्रकोट्य,	प्रचुकोटयिष्य;
कोटम् २, कोटयित्वा २,	चुकोटयिषम् २; चुकोटयिषित्वा २.

1. धातोः अनेकाच्त्वात् 'धातोरेकाच—' (3-1-22) इति यङ् न।
2. 'आ कुस्मादात्मनेपदिनः' (गणसूत्रम् चुरादौ) इति वचनात् शानजेव।
3. 'णेरनिटि' (6-4-51) इति णिलोपः।

[अ] "चुट छेदने" इत्यस्य पाठान्तरमिदम्।